

Говор члана Делегације Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у Парламентарној скупштини Савјета Европе (ПССЕ) Младена Босића на првом дијелу редовног засједања ПССЕ током расправе о поштивању обавеза и ангажмана Босне и Херцеговине као државе чланице Савјета Европе

Стразбур, 24. јануар 2018.

"Прије свега, захваљујем се извјестиоцима госп. Galeu и г. Сохи на напорима у покушају да напишу објективан и непристрасан извјештај. То није лак задатак када је БиХ у питању.

Започет ћу расправу са славном реченицом Лава Толстоја да су све сретне породице исте, а свака несретна породица је несретна на свој начин.

Ово се може примијенити и на државе. Све стабилне и успјешне државе су исте, а све државе с проблемима у функционисању имају посебне разлоге и узроке својих проблема.

БиХ је специфична држава направљена дејтонским мировном процесом. Структура БиХ је начињена под међународним притиском како би се зауставио рат. Дејтонски устав је сложен и процес доношења одлука је спор због сложености земље. Морате имати на уму да је такав процес доношења одлука потребан како би се уклонили страхови и испунили интереси три конститутивна народа и осталих који живе у БиХ.

БиХ није потпуно суверена држава знајући да имамо Канцеларију високог представника са широким распоном овлаштења и ЕУ трупе на терену, као што знате Уставни суд има тројицу међународна судија од њих девет. Осталих шест судија су по два из сваког конститутивног народа. У извјештају се не спомиње да би главни циљ требао бити да БиХ функционише као било која друга суверена држава.

Народи у регији Западног Балкана често су били жртве интереса великих сила. Са жаљењем примјећујем да опет имамо велике земље које играју своје игре на

подручју Западног Балкана. Имали смо довољно сукоба у блиској прошлости, и била би трагедија ако се они понове.

Наравно, ми као локални политичари смо одговорни за политичку стабилност земље и регије. Међутим нико не смије искључити одговорност међународне заједнице и сусједних земаља за ситуацију у БиХ.

И коначно, мислим да је главни проблем државе корупција на највишим нивоима и неспособност институција да се боре против ње. Дакле, реформа правосуђа је најбитнија како би земља могла кренути напријед."